

Posudek na bakalářskou práci Michaely Danišové: *Osudy harkis vo Francúzsku po skončení Alžírскеj vojny*

V předložené studii autorka mapuje osudy skupiny obyvatel dnešního Alžírsku, která se v rámci bojů probíhajících na tomto území ve zvýšené intenzitě od poloviny 50. let 20. století ocitla (dobrovolně či nedobrovolně) na straně francouzské armády. Po uzavření Evianských dohod se pak stala terčem brutálních útoků ze strany Fronty národního osvobození, ovládající nově zformovaný alžírský stát. Michaela Danišová ve třech kapitolách své bakalářské práce analyzuje dvě „opuštění“ komunity *harkis* ze strany Francouzské republiky (bezprostředně po Evianu a později po usazení části této skupiny v metropolitní Francii v 60. a 70. letech) a různé více či méně efektivní a úspěšné integrační pokusy vrcholící výkřikem Nicolase Sarkozyho v rámci letošní volební kampaně „přijímajícího zodpovědnost“ za dluhy Francie vůči *harkis* (str. 37).

Metodologicky jde o dobře zvládnutou přehledovou stať, založenou na adekvátním souboru prostudované literatury (přestože se autorce nepodařilo získat všechnu nejaktuálnější produkci na dané téma, což vysvětluje na str. 6), s korektně vymezenou problematikou a cíli. M. Danišová svou argumentaci přehledně strukturuje, celá práce je podána plynule, kultivovaným jazykem. Na několika místech by bylo velmi vhodné podpořit interpretace konkrétními ukázkami, citacemi (pasáže o dopadech nevyřčeného, nepojmenovaného traumatu rodičovské generace na tradiční alžírský rodinný model – str. 22-23, rozebíraný zásadní Chiracův projev na str. 32 atd.).

Z formálního a jazykového hlediska se v celé studii setkáváme jen s několika překlepy (str. 22, 31 atd.), nedůsledným přechylováním ženských příjmení (s. 4, 5 atd.) a různými typy písma v poznámkách pod čarou.

Při obhajobě by ovšem autorka mohla vysvětlit několik nejasností a mezer ve své analýze. Nakolik souvisí rychlý rozvoj asociačních aktivit *harkis* v 80. letech s vnitrostátním vývojem v Alžírsku a s proměnami francouzsko-alžírských vztahů? Jak vůbec probíhaly a probíhají kontakty *harkis* se svou původní vlastí? Největším otazníkem pro čtenáře však zůstává vztah zejména mladších generací *harkis* (resp. dětí a vnoučat původních *harkis*) k náboženství. Jak

se odrazilo dlouho nedostatečně investované prostředky do integrace této menšiny na jejím postoji k islámu?

Celkově předložená studie splňuje požadavky kladené na bakalářskou práci, podle průběhu obhajoby doporučuji hodnocení **v ý b o r n ě a ž v e l m i d o b ř e**.

Praha, 13. června 2012

PhDr. Ondřej Matějka